

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion, Boico Victor,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 30 martie 2021, în cauza penală în privința lui

Zmeu Nicolae xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 04.07.2015 – 15.06.2020;

Instanța de apel: 19.08.2020 – 30.03.2021;

Instanța de recurs: 24.06.2021 – 28.03.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia (sediul Central) din 15 iunie 2020, Zmeu Nicolae a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza:

- art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;

- art. 328 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;

- art. 328 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;

- art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Potrivit rechizitoriului Zmeu Nicolae a fost învinuit în aceea că deținând funcția de executor judecătoresc în baza ordinului Ministrului Justiției nr. 346 din 13 septembrie 2010, având statut de persoană publică, în sensul prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, în perioada 22 noiembrie 2013 – 15 februarie 2014, a săvârșit infracțiunea de abuz de serviciu soldată cu urmări grave în următoarele circumstanțe:

Zmeu Nicolae, folosindu-se intenționat de situația de serviciu, în interes material manifestat prin plățile de care a beneficiat, în sensul art. 37 Cod de executare, de la creditor, contrar prevederilor art. 15 alin. (1) Cod de executare, în care este stipulat că „documentul executoriu se prezintă spre executare de către creditor”, contrar prevederilor art. 30 alin. (1) Cod de executare, în care este stipulat că „executorul judecătoresc poate întreprinde acțiuni de executare silită doar în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătorești în care biroul său își are sediul”, a primit spre executare și a intentat proceduri de executare în baza unor cereri fictive precum că ar fi depuse de reprezentanții creditorilor cetățeni străini după cum urmează: de la Bogdan Zhmutskyi, reprezentant în baza procurii al companiei „Mirabax Investments Limited”, pentru executarea ordonanței judecătorești falsificate cu nr. 2p/o-102/13 din 05 noiembrie 2013, precum că ar fi emisă de judecătorul Judecătoriei Criuleni, Cazacliu Aurelia, intentând procedura de executare nr. 103-708/2013 din 14 noiembrie 2013; de la Primak Ludmila, reprezentant al companiei „Chester (NZ) Limited”, pentru executarea ordonanței judecătorești falsificate cu nr. 2p/o-67/2013, precum că ar fi emisă de judecătorul din cadrul Judecătoriei Vulcănești, Botezatu Igor, intentând procedura de executare nr. 103-725/2013 din 17 decembrie 2013, și de la Kushch Kateryna reprezentant al „Stamtrade Services Limited”, pentru executarea ordonanței judecătorești falsificate cu nr. 2p/o-79/2014 din 27 ianuarie 2014, precum că ar fi emisă de Judecătoria sect. Botanica, mun. Chișinău, intentând procedura de executare nr. 103-610/2014 din 03 februarie 2014.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, Zmeu Nicolae, contrar prevederilor art. 50 alin. (2) Cod de executare, în care este stipulat că „creditorul persoană juridică nu poate împuternici un reprezentant să primească în numele său mijloace bănești ce-i revin în urma executării silite”, a încasat în baza ordonanței falsificate nr. 2p/o-102 din 05 noiembrie 2013, precum că ar fi emisă de Judecătoria Criuleni, suma de 23 237 164 228 ruble și 688 049 dolari, în folosul creditorului „Mirabax Investments Limited” de la debitorii OOO „Битум”, OOO „Моренто”, OOO „Мастер-Гарант”, OOO „Шапс”, OOO „Виртус”, de pe conturile corespondente ale instituțiilor din Federația Rusă care le deserveșc, deținute în BC „Moldindconbank” SA; ordonanței nr. 2p/o-67 din 16 decembrie 2013, emisă de Judecătoria r-lui Vulcănești suma de 25 116 292 021 ruble, în folosul creditorului „Chester (NZ) Limited” de la debitorii OOO „Глобал”, OOO „Солтин”, OOO „СтройБлок”, OOO „Тартус”, de pe conturile corespondente ale instituțiilor din Federația Rusă care le deserveșc, deținute în BC „Moldinconbank” SA și a ordonanței care nu a fost emisă de Judecătoria sect. Botanica, mun. Chișinău nr. 2p/o79 din 27 ianuarie 2014, a fost încasată în folosul creditorului „Stamtrade Services Limited” suma de 1 656 108 648 ruble de la debitorii OOO „Акрон”, OOO „Ампер”, OOO „Винт”, OOO „СмартТорг” de pe conturile

corespondente ale instituțiilor din Federația Rusă care le deserveșc, deținute în BC „Moldindconbank” SA.

Zmeu Nicolae, cunoscând că este în drept să intenteze procedura de executare în baza documentelor executorii care sunt stipulate exhaustiv în prevederile art. 11 Cod de executare, a intentat procedurile de executare făcând trimitere la documente executorii – ordonanțe judecătorești inexistente, fapt ce a dus la încasarea mijloacelor financiare în proporții deosebit de mari prin intermediul instituției financiare BC „Moldinconbank” SA, punând în pericol buna funcționare a instanțelor de judecată și a întregului sistem judecătoresc.

Ținând cont de nivelul autorităților a căror reputație a fost afectată (autoritatea judecătorească și cea a executorilor judecătorești), de amprenta activității infracționale asupra interesului general al societății, folosirea situației de serviciu de către Zmeu Nicolae, s-a soldat cu urmări grave aduse interesului public.

Astfel, Zmeu Nicolae, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările ei prejudiciabile, și dorind în mod conștient, survenirea acestor urmări, a săvârșit infracțiunea de abuz de serviciu soldat cu urmări grave.

Acțiunile lui Zmeu Nicolae au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal (*în redacția Legii penale aplicabile pentru perioada reținută de comiterea infracțiunii nr. 985-XV din 18 aprilie 2002*) – *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în interes material ori în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, soldată cu urmări grave.*

Tot el, Zmeu Nicolae, exercitând în temeiul ordinului Ministrului Justiției nr. 346 din 13 septembrie 2010, funcția de executor judecătoresc, fiind în virtutea prevederilor legii, persoană fizică, exponent al puterii de stat, investit cu competența de a îndeplini activități de interes public prevăzute de legislația în vigoare, adică fiind persoană publică în sensul art. 123 alin. (2) Cod penal, a săvârșit infracțiunea de spălarea banilor prin complicitate, în proporții deosebit de mari în interesul unui grup criminal organizat, după cum urmează:

Astfel el, în perioada anilor 2013 – 2014, urmărind scopul continuu al îndeplinirii cerințelor exponenților unui grup criminal organizat, din componența căruia făceau parte cetățeni ai Federației Ruse și Republicii Moldova, între care și angajați ai instituției financiare BC „Moldindconbank” SA, care acționau în mod similar pe teritoriul național din anul 2010, prin utilizarea abuzivă a atribuțiilor aferente funcției deținute de asigurare a desfășurării unei etape a intenției criminale de predare, convertire sau transfer al bunurilor despre care știa cu certitudine că constituie venituri ilicite, în scopul de a tăinu sau de a deghiza originea ilicită a bunurilor, dar și deghizarea originii, transmiterii și deplasării proprietății reale a bunurilor, despre care știa că constituie venituri ilicite în proporții deosebit de mari, având posibilitatea, dar și obligația de a se încredința asupra autenticității unor acte,

dar și asupra competenței de reprezentare în scopul punerii în executare a unor documente executorii, a imitat punerea în exercitare și executarea propriu-zisă, a asigurat tranzitarea mijloacelor financiare de proveniență ilicită din Federația Rusă, prin conturile sale deschise în filiala Centrală a BC „Moldindconbank” SA, spre creditorii fictivi.

Întru realizarea scopurilor enunțate, persoane care activau în cadrul BC „Moldindconbank” SA având promisiunea lui Zmeu Nicolae de acceptare a participației la săvârșirea infracțiunii, cunoscând cu certitudine perioada de timp dar și sumele de bani ce urmau a tranzita dirijat conturile corespondente ale unor instituții financiare rusești, deschise în cadrul BC „Moldindconbank” SA, asigurau în regim continuu încasarea arbitrară, fără un temei juridic sau documentar, din contul corespondent a sumelor de bani în diverse valute, cu transferarea în conturile executorului judecătoresc, cu ulterioare convertire în alte valute și transferarea către creditorii fictivi.

Pentru a preda un aspect legal operațiunilor ce urmau a fi efectuate, Zmeu Nicolae avea rolul de a întocmi documente executorii, pe care urma a le pune la dispoziția BC „Moldindconbank” SA, pentru a figura în cancelaria instituției financiare, dar și pentru a le anexa la așa-zisul dosar de executare. O dată efectuate operațiunile cu mijloacele financiare care constituie obiectul infracțiunii investigate, aceiași angajați ai băncii, asigurau redactarea și imprimarea documentelor obligatorii din punct de vedere financiar, atât din numele băncii, cât și din numele executorului, pe care le stocau, fiind semnate post-factum, cu periodicitate neregulate, de către executorul judecătoresc Zmeu Nicolae, care și aplica ștampila executorului, ceea ce acorda documentelor respective putere juridică.

În particular, Zmeu Nicolae, urma să semneze și semna, acte dispozitive, prin care dispunea încasarea de pe conturile corespondente ale instituțiilor financiare care se deserveau în BC „Moldindconbank” SA și nu a debitorilor propriu-zisi, din conturile cărora, chipurile ar fi trebuit să încaseze sumele de bani.

Astfel, utilizând abuziv funcția deținută, a asigurat punerea în executare a unei ordonanțe judecătorești falsificate, cu nr. 2p/o-102/13 cu data aplicată 05 noiembrie 2013, emisă din numele judecătorului Judecătoriei Criuleni, Cazacliu Aurelia, întocmind în acest sens încheierea de executare nr. 103-708/13 din 14 noiembrie 2013, care prin documentul de expediere le-a depus cu număr de intrare 8710 din 21 noiembrie 2013, la BC „Moldindconbank” SA, în perioada ulterioară depunerii, în condițiile descrise mai sus, de pe conturile corespondente ale instituțiilor financiare rusești OAO „Bank Zapadnyy”, „ZAO Baltika Bank”, OAO „AKB Future”, OAO „Russkiy Zemelnyy Bank”, OOO „KB Evropeyskiy Express”, OOO „KB Interkapital-Bank”, au fost încasate, convertite și transferate așa-numitului creditor „Mirabax Investments Limited”, cu conturi în „Trasta Kommercbanka”, în sumă totală de 720 000 000 datorie și 25 000 lei taxa de stat, executarea integrală

având loc la data de 24 decembrie 2013, creând aparența încasării sumei menționate ca provenind de la numiții debitori Gîlcă Viorica, OOO „Моренто”, OOO „Битум”, OOO „МастерГарант”, OOO „Виртус”, OOO „Шапс”, „Kaletic Incorporation”.

Tot el a asigurat punerea în executare a unei ordonanțe judecătorești falsificate, cu nr. 2p/o-67/2013 cu data aplicată 16 decembrie 2013, emisă în numele judecătorului Judecătoriei Vulcănești, Botezatu Igor, întocmind în acest sens încheierea de executare nr. 103-725/13 din 17 decembrie 2013, care prin documentul de expediere le-a depus cu număr de intrare 9503 din 17 decembrie 2003, la BC „Moldindconbank” SA, în perioada ulterioară depunerii, în condițiile descrise mai sus, de pe conturile corespondente ale instituțiilor financiare rusești OAO „Bank Zapadniy”, „ZAO Baltika Bank”, OAO „AKB Future”, OAO „Russkiy Zemelniy Bank”, OOO „KB Evropeyskiy Express”, au fost încasate, convertite și transferate așa-numitului creditor „Chester (NZ) Limited”, cu conturi în „Trasta Kommercbanka”, în sumă totală de 735 000 000 datorie și 25 000 lei taxa de stat, executarea integrală având loc la data de 11 februarie 2014, creând aparența încasării sumei menționate ca provenind de la numiții debitori Gîlcă Petru, OOO „Сплинт”, OOO „Тартус”, OOO „Солтин”, OOO „СтройБлок”, OOO „Глобал” și „Ksiliana Group Ltd”.

Tot el, a asigurat punerea în executare a unei ordonanțe judecătorești falsificate, cu nr. 2p/o-79/14 cu data aplicată 27 ianuarie 2014, emisă în numele judecătorului Judecătoriei Botanica, Țurcanu Radu, întocmind în acest sens încheierea de executare nr. 103-609/14 din 11 ianuarie 2014, care prin documentul de expediere le-a depus cu număr de intrare 820 (dublat) din 31 ianuarie 2014, la BC „Moldindconbank” SA, în perioada ulterioară depunerii, în condițiile descrise mai sus, de pe conturile corespondente ale instituțiilor financiare rusești OAO „Bank Zapadniy”, „ZAO Baltika Bank”, OAO „AKB Future”, OAO „Russkiy Zemelniy Bank”, OOO „KB Evropeyskiy Express”, OAO „AKB Strategia”, au fost încasate, convertite și transferate numitului creditor „Stamtrade Services Limited”, în sumă totală de 774 000 000 datorie și 25 000 lei taxa de stat, creând aparența încasării sumei menționate ca provenind de la numiții debitori Cașu Natalia, OOO „Альткапитал”, OOO „Ампер”, OOO „Винт”, OOO „Акрон”, OOO „Альянсцити”, OOO „СмартТорп”, „Ksiliana Group Ltd”.

Prin urmare, executorul judecătoresc Zmeu Nicolae, a acordat ajutor în vederea spălării banilor, prin emiterea unor încheieri de intentare a procedurilor de executare contrar legii și ordinii, ceea ce atestă imparțialitatea și incorectitudinea actului de justiție, prin înlăturarea obstacolelor la realizarea infracțiunii de spălare de bani din Federația Rusă în alte state, caracterizată prin acordarea de asistență, în vederea transferurilor de bani în proporții deosebit de mari prin sistemul bancar al Republicii Moldova prin intermediul instituției financiare BC „Moldindconbank” SA, de către persoane care știau ori trebuia să știe că constituie venituri ilicite, în scopul

de a tăinui sau a deghiza originea ilicită a mijloacelor bănești, realizând o etapă componentă a procesului complex infracțional de spălarea banilor, care implică mai mulți actori din diferite state.

Acțiunile lui Zmeu Nicolae au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, *complicitate la transferul bunurilor de către o persoană care știe ori trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite, în scopul de a tăinui sau de a deghiza originea ilicită a bunurilor sau de a ajuta orice persoană, implicată în comiterea infracțiunii principale, de a se sustrage de la consecințele juridice ale acestor acțiuni; tăinuirea sau deghizarea naturii, originii, amplasării, dispunerii, transiterii, deplasării proprietății reale a bunurilor ori a drepturilor aferente de către o persoană care știe sau trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite; dobândirea, deținerea sau utilizarea bunurilor de către o persoană care știe ori trebuia să știe, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari, săvârșite de două sau mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu, săvârșite de un grup criminal organizat.*

Tot el, Zmeu Nicolae, deținând funcția de executor judecătoresc în baza ordinului Ministrului Justiției nr. 346 din 13 septembrie 2010, având statut de persoană publică în sensul prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, la data de 27 martie 2015, a săvârșit infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

Zmeu Nicolae, având în exercitare procedura de executare intentată la 16 decembrie 2014, în baza titlului executoriu nr. 2e-57/12 din 23 octombrie 2013, emis de Judecătoria Taraclia privind încasarea de la SC „Carne Sud” SRL, în folosul SC „Imexagro”, a datoriei în sumă de 445 151,72 lei, aflându-se în exercițiul funcției deținute, având conform prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a) Cod de executare, dreptul de a emite acte procedurale în limitele competenței prevăzute de lege, aflându-se în or. Cimișlia, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acționând intenționat, contrar prevederilor art. 63 Cod de executare, în care este stipulat că în scopul asigurării executării documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este în drept:

- a) Să aplice sechestru pe mijloace bănești sau pe bunurile debitorului;
- b) Să interzică debitorului de a săvârși anumite acte;
- c) Să interzică altor persoane de a transmite debitorului bunuri sau de a îndeplini față de el alte obligații.

Contrar prevederilor art. 115 alin. (1¹) Cod de executare, în care este stipulat, că sechestrarea bunurilor se efectuează în limitele valorii revendicărilor ce se conțin în documentul executoriu și ale cheltuielilor de executare;

La 27 martie 2015, a aplicat o măsură neprevăzută de Codul de executare prin încheierea cu nr. de ieșire 103-120, ce interzicea Inspectoratului Fiscal de Stat, Taraclia, eliberarea către SC „Carne Sud” SRL a facturilor fiscale și de expediție,

anterior fiind aplicate deja măsuri asiguratorii, astfel punând în dificultate întreaga activitate de antreprenariat a SC „Carne Sud” SRL, de producere și comercializare a produselor din carne.

Astfel, ca consecință a acțiunilor sale și executării intenționate necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, au fost cauzate daune în proporții considerabile SC „Carne Sud” SRL ca urmare a punerii în dificultate a activității de antreprenariat a acestei întreprinderi, precum și intereselor publice, în urma încălcării dispozițiilor actelor normative menționate, subminării imaginii organelor și instituțiilor publice, a activității și sarcinilor instituției executorilor judecătorești, afectarea nemijlocită a reputației autorității judecătorești și cea a executorilor judecătorești.

Astfel, acțiunile lui Zmeu Nicolae au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 328 alin. (1) Cod penal (*în redacția Legii penale aplicabile pentru perioada reținută de săvârșirea infracțiunii nr. 985- XV din 18 aprilie 2002*), *săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.*

Tot el, Zmeu Nicolae, deținând funcția de executor judecătoresc în baza ordinului Ministrului Justiției nr. 346 din 13 septembrie 2010, având statut de persoană publică în sensul prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, la data de 27 martie 2015, a săvârșit infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

Zmeu Nicolae, având în exercitare procedura de executare intentată la 16 decembrie 2014, în baza titlului executoriu nr. 2e-57/12 din 23 octombrie 2013, emis de Judecătoria Taraclia privind încasarea de la SC „Carne Sud” SRL în folosul SC „Imexagro” a datoriei în sumă de 445 151,72 lei, aflându-se în exercițiul funcției deținute, în or. Cimișlia, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acționând intenționat, contrar prevederilor art. 176 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, conform cărora aplicarea sechestrului pe bunurile organizației sau a persoanei fizice cu statut de întreprinzător, în cazul asigurării acțiunii, se efectuează în următoarea ordine: în primul rând, pe bunurile care nu participă nemijlocit în procesul de producție; valori mobiliare; mijloace bănești; autoturisme; obiecte de design din oficiu și alte bunuri; art. 176 alin. (2) Cod de procedură civilă, care reglementează că sechestrarea bunurilor se efectuează în limita valorii revendicărilor în acțiune, a dispus prin încheierea din 12 ianuarie 2015 anunțarea în căutare și reținerea unităților de transport a SC „Carne Sud” SRL – autocamion de model „Opel Combo CVAN”, cu n/î xxxxx, autocamion de model „Volkswagen LT46”, cu n/î xxxxx, autocamion de model „Mercedes ATEGO 121”, cu n/î xxxxx, autotractor de model „MAN TGX 18.4404.2”, cu n/î xxxxx, adică mijloace de transport care nu se referă la categoria autoturisme și sunt implicate în procesul

de producție, iar prin altă încheiere, tot la 12 ianuarie 2015, Zmeu Nicolae, iarăși, depășindu-și în mod vădit atribuțiile de serviciu, a aplicat sechestru pe conturile bancare ale debitorului menționat, suma bunurilor sechestrate constituind 792 794,61 lei, ce depășește vădit limita valorii revendicărilor, adică 455 151,72 lei, astfel punând în dificultate activitatea SC „Carne Sud” SRL, de producere și comercializare a produselor din carne.

Astfel, ca consecință a acțiunilor sale și executării intenționate necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, au fost cauzate daune în proporții considerabile SC „Carne Sud” SRL ca urmare a punerii în dificultate a activității comerciale a acestei întreprinderi, precum și intereselor publice, în urma încălcării dispozițiilor actelor normative menționate, subminării imaginii organelor și instituțiilor publice, a activității și sarcinilor instituției executorilor judecătorești, afectarea nemijlocită a reputației autorității judecătorești și cea a executorilor judecătorești.

Acțiunile lui Zmeu Nicolae au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 328 alin. (1) Cod penal (*în redacția Legii penale aplicabile pentru perioada reținută de săvârșirea infracțiunii nr. 985- XV din 18 aprilie 2002*), *săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- capătul de învinuire înaintat lui Zmeu Nicolae, în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, să fie reîncadrat în baza art. 312 Cod contravențional, ținând cont de prevederile art. 10 Cod penal și Hotărârile Curții Constituționale nr. 33 din 07 decembrie 2017 și nr. 24 din 17 octombrie 2019, din motiv că fapta inculpatului constituie contravenție, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională;

- să fie încetat procesul penal în privința lui Zmeu Nicolae, învinuit în baza art. 328 alin. (1), 328 alin. (1) Cod penal, din motiv că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală;

- să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de executor judecătoresc pentru un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă depusă de reprezentantul părții vătămate și civile SC „Carne Sud” SRL, să fie admisă în principiu, iar asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Să fie dispusă încasarea din contul lui Zmeu Nicolae în beneficiul statului, cheltuielile de judecată în sumă de 3 827,27 lei.

În motivarea apelului partea acuzării a invocat:

- la adoptarea soluției de achitare a inculpatului, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, prima instanță eronat a apreciat probele administrate, care dovedesc vinovăția inculpatului Zmeu Nicolae în acest sens. Or, instanța s-a limitat doar la expunerea comentariului articolelor din Codul penal, în baza cărora Zmeu Nicolae a fost pus sub învinuire;

- instanța de judecată nu s-a expus în privința corpurilor delictelor anexate la cauza penală;

- instanța de judecată nu a dat o apreciere justă și în coroborare cu celelalte probe care demonstrează vinovăția inculpatului, și anume: declarațiile martorilor Cașu Natalia, Tanasî (Lungu-Gîlcă) Viorica și Gîlcă Petru, potrivit cărora rezultă că aceștia nu cunosc detalii cu privire la caz, inclusiv nu au participat în calitate de fidejutori la încheierea a careva contracte, nu au fost informați de către executorul judecătoresc Zmeu Nicolae despre existența unor tranzacții financiare și nu au avut tangență cu întreprinderi din Federația Rusă;

- consideră că concluziile instanței se combat prin probatoriul administrat la materialele dosarului, și anume – procedurile de executare, ridicate de la executorul judecătoresc Zmeu Nicolae, prin care se constată încălcarea prevederilor art. 15 alin. (1) Cod de executare, potrivit cărora în mod explicit este stipulat că, documentul executoriu se prezintă spre executare de către creditor, prevedere a Codului de executare care nu a fost respectată de către executorul judecătoresc în momentul primirii documentelor executorii, iar în procedurile de executare, cererea de intentare a procedurii de executare și de primire spre executare a documentului executoriu a fost depusă de reprezentanții companiilor nerezidente;

- referitor la intentarea procedurilor, de către executorul judecătoresc Zmeu Nicolae nu au fost respectate termenele de 10 zile din momentul emiterii ordonanțelor, or, în termen de 10 zile, procedura de executare nu poate fi intentată, întrucât se încalcă dreptul părților la contestarea hotărârilor judecătorești;

- vinovăția inculpatului se demonstrează și prin alte mijloace de probă, și anume: procesul-verbal de cercetare a procedurii de executare nr. 103-708/2013 din 14 noiembrie 2013; procesul-verbal de cercetare a procedurii de executare nr. 103-610/2014 din 03 februarie 2014, precum și procesul-verbal de cercetare a procedurii de executare nr. 103-725/2013 din 17 decembrie 2013;

-consideră că în rezultatul cercetării procedurilor de executare, s-au constatat abaterile de la prevederile legale care au fost săvârșite în mod intenționat de către Zmeu Nicolae, folosindu-și situația de serviciu și anume: primirea cererii unui creditor cu solicitarea de a fi intentată procedura de executare, care poate fi admisă doar în limitele competenței teritoriale de activitate a executorului judecătoresc;

- cererile care se conțin în dosarele de executare precum că ar fi fost depuse de către reprezentanții creditorilor companiilor „Mirabax Investments Limited”, „Chester (NZ) Limited” și „Stamtrade Services Limited”, sunt cereri falsificate deoarece în perioada depunerii acestora, reprezentanții Primak Ludmila, Bogdan Zhmutskyi și Kushch Kateryna nici nu se aflau pe teritoriul Republicii Moldova;

- acuzarea a conchis că executorul judecătoresc Zmeu Nicolae, încălcând prevederile art. 67 Cod de executare, în lipsa informării debitorilor nerezidenți, efectuând informarea formală a debitorilor rezidenți, fără de expedierea scrisorilor recomandate cu aviz de recepție, în lipsa asigurării transmiterii textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și fără de publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova a actului ce urma a fi comunicat, a purces la efectuarea acțiunilor de executare silită;

- în urma examinării dosarelor de executare ale executorului judecătoresc Zmeu Nicolae, rezultă că acesta a primit cereri și a restituit actele executorii reprezentanților companiilor „Mirabax Investments Limited”, „Chester (NZ) Limited” și „Stamtrade Services Limited”, contrar prevederilor art. 50 alin. (1) Cod de executare, potrivit cărora împuternicirea de reprezentare dă dreptul de a efectua toate actele legate de procedura de executare, cu excepția celor de prezentare sau de retragere a documentului executoriu, de transmitere a împuternicirilor către o altă persoană (substituire), de încheiere a tranzacției, de contestare a actelor executorului judecătoresc, de schimbare a modului de executare, de amânare sau de eşalonare a executării, de primire a mijloacelor bănești sau a bunurilor, despre care se va menționa expres în procura eliberată de reprezentat, sub sancțiunea nulității;

- actele executorului judecătoresc care se conțin în procedurile de executare (încheierile judecătorești) sunt întocmite contrar prevederilor art. 66 Cod de executare, iar în acest sens, a indicat: procesul-verbal de cercetare a dosarului civil nr. 2po-79/14, la cererea Casei de comerț SRL „Vita” către SRL „Duumvirat” cu privire la emiterea ordonanței judecătorești, Judecătoria Botanica mun. Chișinău; procesul-verbal de cercetare a dosarului civil nr. 2p/o-102/13, ridicat de la Judecătoria Criuleni; și procesul-verbal de cercetare a dosarului civil nr. 2p/o-67/13, ridicat de la Judecătoria Vulcănești;

- în urma examinării dosarelor civile care conform datelor din actele executorului judecătoresc, ordonanțele judecătorești emise în cadrul acestor cauze civile, au servit drept documente executorii în sensul art. 11 Cod de executare, se constată că două proceduri civile cu numărul care figura în documentele emise de executorul judecătoresc Zmeu Nicolae, au avut ca obiect al examinării alte litigii civile, iar Judecătoria Vulcănești a dispus respingerea cererii reprezentantului creditorului, aceasta nefiind admisă, însă inculpatul a dispus intentarea procedurii de executare în baza unei ordonanțe cu același număr, doar că fiind un dispozitiv contrar;

- cetățenii Primak Ludmila, Zhmutskyi Bogdan și Kushch Kateryna, nu au fost pe teritoriul Republicii Moldova la momentul depunerii cererilor către executorul judecătoresc, fapt demonstrat și prin rezultatele cererii de comisie rogatorie care au fost adresate autorităților de drept din Ucraina și care au eliberat informații cu privire la trecerea frontierei ucrainene unde s-a confirmat că Kushch Kateryna, nu a fost în acea perioadă în Republica Moldova;

- mijloacele financiare care au fost încasate în contul executorului judecătoresc și ulterior transferate companiilor nerezidente conform ordonanțelor judecătorești false, se confirmă în urma cercetării – procesului-verbal de ridicare a materialelor dosarului civil nr. 2p/o-102/13, Judecătoria Criuleni; procesul-verbal de ridicare a materialelor dosarului civil nr. 2p/o-67/13, Judecătoria Vulcănești; procesului-verbal de ridicare a documentelor ce se referă la procedurile de executare și încasare forțată din contul debitorilor din federația Rusă în beneficiul companiilor nerezidente „Stamtrade Services Limited”, „Mirabax Investments Limited”, și „Chester (NZ) Limited”, inițiate de executorul judecătoresc Nicolae Zmeu la BC „Moldindconbank SA, filiala Centru, amplasată în mun. Chișinău str. Armenească, 38; procesului-verbal de ridicare a procedurilor de executare nr. 103-610/2014 din 03 februarie 2014, nr. 103-708/2013 din 14 noiembrie 2013, nr. 103-725/2013 din 17 decembrie 2013; procesului-verbal de ridicare a materialelor executate parțial, parvenite de la organele de drept ale Ucrainei, ca urmare a executării cererii de comisie rogatorie formulată în cauza penală nr. 2014978027, și anume informația privind traversările frontierei de stat a Ucrainei; procesului-verbal de ridicare a materialelor dosarului civil nr. e2po-79/14, Judecătoria Botanica; procesului-verbal de cercetare din 23 iunie 2013 a extrasului din contul special 22515091504 al executorului judecătoresc Zmeu Nicolae, ridicat de la BC „Moldindconbank” SA, filiala Centru, amplasată în mun. Chișinău, str. Armenească, 38, pentru perioada 21 noiembrie 2013 – 13 februarie 2014, și anume operațiunile efectuate ce se referă la procedurile de executare și încasare forțată din contul debitorilor din Federația Rusă în beneficiul companiilor nerezidente „Stamtrade Services Limited”, „Mirabax Investments Limited”, și „Chester (NZ) Limited”;

- invocând prevederile art. 327 Cod penal, a menționat că latura obiectivă a acestei infracțiuni se realizează prin folosirea intenționată a situației de serviciu de către executorul judecătoresc Zmeu Nicolae. Prin primirea cererii creditorilor și respectiv intentarea procedurii de executare silită conform prevederilor art. 65 Cod de executare, executorul judecătoresc Zmeu Nicolae, prin acțiunile sale intenționate s-a folosit de situația sa de serviciu, în interes material care a constituit remunerația primită de acesta pentru executarea procedurilor de executare silită. Cu referire la urmările grave care s-au soldat ca urmare a săvârșirii acțiunilor ilegale de către inculpat, consideră că acestea urmează a fi reieșind din faptul că urmările grave care apar în conținutul agravat al infracțiunilor prevăzute la lit. c) alin. (2) art. 327 Cod penal, au o natură estimativă, astfel că prin acțiunile sale intenționate, ținând cont

de nivelul autorităților a căror reputație a fost afectată (autoritatea judecătorească și cea a executorilor judecătorești), de amprenta activității infracționale asupra interesului general al societății, și folosirea situației de serviciu de către Zmeu Nicolae, s-a soldat cu urmări grave aduse interesului public, invocând în acest sens cauza *CtEDO Liivik contra Estoniei, Hotărârea din 25 iunie 2009, §104*.

În ceea ce privește capetele de învinuire în privința lui Zmeu Nicolae, în baza art. 328 alin. (1), 328 alin. (1) Cod penal, a indicat că:

- la emiterea sentinței de achitare în privința lui Zmeu Nicolae pentru acțiunile de depășire a atribuțiilor de serviciu, instanța de judecată a reținut doar faptul că reprezentanții părții vătămate SRL „Came Sud” SC, nu și-au formulat la înaintarea acțiunii civile, careva daune materiale, însă fiind audiată Pascova Maria în calitate de reprezentant al părții vătămate, aceasta a declarat că întreprinderii i-au fost cauzate prin acțiunile și inacțiunile intenționate ale executorului judecătoresc Zmeu Nicolae, daune considerabile, manifestate prin crearea unor impedimente intenționate care să periclitizeze activitatea întreprinderii, într-o perioadă dificilă, în care existau dificultăți cu situația financiară;

- consideră partea acuzării că Zmeu Nicolae, urma să aplice sechestrul pe anumite bunuri și mijloace de transport, în primul rând, pe bunurile care nu participă nemijlocit în procesul de producție, valori mobiliare, mijloace bănești, autoturisme, obiecte de design din oficiu și alte bunuri, însă acesta, a dispus prin încheierea din 12 ianuarie 2015, anunțarea în căutare și reținerea unităților de transport ce aparțin SC „Came Sud” SRL, și anume autocamion de model „Opel Combo CVan”, cu n/î xxxxx, autocamion de model „Volkswagen LT46”, cu n/î xxxxx, autocamion de model „Mercedes ATEGO 121”, cu n/î xxxxx, autotractor de model „MAN TGX 18.440 4.2”, cu n/î xxxxx, adică mijloace de transport care nu se referă la categoria de autoturisme și sunt implicate în procesul de producție, fapt ce atestă că inculpatul Zmeu Nicolae, depășindu-și în mod vădit atribuțiile de serviciu, a aplicat sechestrul pe mijloacele financiare ale debitorului menționat, suma bunurilor sechestrate constituind 792 794,61 lei, ceea ce depășește vădit limita valorii revendicărilor, și anume suma de 455 151,72 lei, prin ce a pus în dificultate activitatea SC „Came Sud” SRL, de producere și comercializare a produselor din carne;

- prima instanță, dispunând achitarea inculpatului de sub învinuirea înaintată în baza art. 328 alin. (1), art. 328 alin. (1) Cod penal, nu a luat în considerație circumstanțele expuse supra, precum și declarațiile părții vătămate Pascova Maria, care se confirmă prin declarațiile martorilor Șișcova Svetlana, Lișița Aliona și probele cercetate în cadrul ședinței de judecată;

- consideră că acțiunile inculpatului încadrate în baza art. 328 alin. (1), art. 328 alin. (1) Cod penal, urmau a fi recalificate conform art. 313 Cod contravențional, deoarece prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 27 iunie 2017, a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*”, din alin. (1) al art. 328

Cod penal, cu încetarea procesului contravențional din motiv că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere contravențională prevăzut de art. 30 Cod contravențional.

Referitor la capătul de învinuire înaintat lui Zmeu Nicolae în baza art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, partea acuzării a indicat că:

- în sentința de achitare prima instanță a conchis că în cadrul procesului de administrare a probatoriului, au fost admise erori procesuale și că probatoriul pe capătul de învinuire în baza art. 42, 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, a fost administrat cu încălcări grave de procedură, instanța nu a indicat la care probe se referă, or, partea apărării nu a înaintat careva demersuri sau cereri conform art. 251 Cod de procedură penală;

- instanța de judecată nu a apreciat corect și în deplină măsură probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată;

- instanța de judecată nu a stabilit elementele infracțiunii incriminate în acest sens și nu a reținut faptul că, în procesul de judecată, s-a stabilit cert că obiectul infracțiunii incriminate îl reprezintă mijloacele financiare provenite din activitățile ilicite, ca urmare a folosirii și prezentării unor documente false de către persoane nerezidente ale Republicii Moldova;

- instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că, în conformitate cu prevederile Convenției privind spălarea banilor, depistarea, sechestrarea și confiscarea veniturilor provenite din activitatea infracțională din 08 noiembrie 1990, ratificată prin Legea Republicii Moldova pentru ratificarea Convenției privind spălarea banilor, depistarea, sechestrarea și confiscarea veniturilor provenite din activitatea infracțională, adoptată de Parlamentul Republicii Moldova la 15 martie 2002, infracțiunea anterioară este denumită „infracțiunea principală”, iar situația-premisă în cazul infracțiunii prevăzute la art. 243 alin. (1) Cod penal, constă în existența unei infracțiuni anterioare (principale) care constituie sursa bunurilor care urmează a fi „spălate” în procesul de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 243 alin. (1) Cod penal;

- instanța de judecată, nu a luat în considerație faptul, că infracțiunea predicat este constatată și că la data de 22 ianuarie 2016, de către organele competente ale Federației Ruse a fost intentată cauza penală nr. 1601450300000024 în baza art. 193¹ alin. (3) lit. a) Cod penal al Federației Ruse, pe faptul săvârșirii operațiunilor valutare ilegale, fapt ce atestă că activitatea infracțională comisă de inculpatul Zmeu Nicolae, constituie din punct de vedere juridico-penal infracțiunea de spălare a banilor în proporții deosebit de mari, și a avut un caracter succesiv, adică în vederea atingerii scopului său infracțional și anume cel de atribuire a unui aspect legal sursei și provenienței veniturilor ilicite, precum și tănuirea originii sau apartenenței unor astfel de venituri, inculpatul Zmeu Nicolae, a săvârșit multiple acțiuni infracționale identice, care alcătuiesc în ansamblu o singură infracțiune de spălare de bani în proporții deosebit de mari;

- acțiunile inculpatului Zmeu Nicolae, întrunesc latura subiectivă a infracțiunii incriminate în baza art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, fapt ce atestă că inculpatul a acționat cu intenție directă, acesta având scopul de a încasa mijloace financiare în calitate de remunerare, astfel că în speță s-a stabilit cu certitudine prezența scopului special de atribuire a unui aspect legal sursei și provenienței veniturilor ilicite, precum și tăinuirea originii sau apartenenței unor astfel de venituri;

Cu referire la cheltuielile de judecată, invocând prevederile art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, partea acuzării a susținut că cheltuielile de judecată într-o cauză penală sunt provocate de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, din care motiv acestea sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 30 martie 2021, a fost respins apelul procurorului, ca fiind nefondat și menținută sentința primei instanțe.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că reluând la cererea acuzatorului de stat, cercetarea judecătorească și în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, cercetând probatoriul administrat și examinat în ședința primei instanțe, analizând argumentele invocate în apel cu privire la vinovăția inculpatului Zmeu Nicolae, în baza art. 327 alin. (2) lit. c), 328 alin. (1), 328 alin. (1), 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, a apreciat că sentința primei instanțe privind achitarea lui Zmeu Nicolae, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, este întemeiată, fiind corect stabilite circumstanțele de fapt și de drept prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a precizat că la demersul procurorului, în ședința instanței de apel au fost cercetate documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, după cum urmează: procesul-verbal cu privire la depistarea săvârșirii unei infracțiuni (vol.I, f.d.19); ordonanța și procesul-verbal de ridicare, documentelor/obiectelor indicate în partea descriptivă a prezentei ordonanțe (vol.I, f.d.21-22); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 13 martie 2014, a dosarului civil nr. 2p/o-102/2013 (vol.I, f.d.23-24); copia dosarului civil nr. 2p/o-102/13 (vol.I, f.d.25-48); procesul-verbal de cercetare a documentelor și ordonanța din 14 martie 2014 (vol.I, f.d.49-50); ordonanța și procesul-verbal de ridicare a dosarului civil de la Judecătoria Vulcănești (vol.I, f.d.51-52); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 12 martie 2014 (vol.I, f.d.53-54); copia dosarului civil nr. 2p/o-2/14 (vol.I, f.d.55-83); procesul-verbal de cercetare din 14 martie 2014 (vol.I, f.d.84); ordonanța din 14 martie 2014, de anexare ca mijlocului de probă (vol.I, f.d.85); procesul-verbal de ridicare din 18 aprilie 2014 (vol.I, f.d.89); cererea de convertire a valutei străine (vol.I, f.d.90-237); procesul-verbal de cercetare a documentelor și ordonanța din 18 aprilie 2014 (vol.II, f.d.1-27); ordonanța de recunoaștere a corpurilor delictive (vol.II, f.d.28-31); ordonanța și proces-verbal de

ridicare din 14 martie 2014 (vol.II, f.d.32-33); copia dosarului civil nr. 2p/o-l/14 (vol.II, f.d.34-68); sesizarea judecătorului Botezatu I. (vol.II, f.d.69); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 14 martie 2014 (vol.II, f.d.70-71); ordonanța și procesul-verbal de ridicare a informației comercial-bancare din 12 martie 2014 (vol.II, f.d.72-73); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 14 martie 2014 (vol.II, f.d.88-92); procesul-verbal de ridicare (vol.II, f.d.96, 98); copiile actelor de la dosarul de executare (vol.II, f.d.99-110); procesul-verbal de cercetare a procedurii de executare nr. 103-708/2013 din 14 noiembrie 2013 (vol.II, f.d.111-113); copiile actelor de la dosarul de executare (vol.II, f.d.114-136); procesul-verbal de cercetare a procedurii de executare nr. 103-725/2013 din 17 decembrie 2013 (vol.II, f.d.137-138); ordonanța din 04 mai 2015 (vol.II, f.d.139); copiile actelor de la dosarul de executare (vol.II, f.d.140-150); procesul-verbal de cercetare a procedurii de executare nr. 103-610/2014 din 03 februarie 2014 (vol.II, f.d.151-153); ordonanța din 05 mai 2015 (vol.II, f.d.154); procesul-verbal de ridicare din 10 aprilie 2014 (vol.II, f.d.156); copiile documentelor parvenite din Ucraina (vol.II, f.d.157-172); procesul-verbal de cercetare a documentelor și ordonanța (vol.II, f.d.173); ordonanța din 15 aprilie 2015 (vol.II, f.d.174); procesul-verbal de ridicare din 09 aprilie 2014 și anexe (vol.II, f.d.176-190); procesul-verbal de cercetare a documentelor din 09 aprilie 2014 (vol.II, f.d.191); procesul-verbal de cercetare a documentelor din 06 mai 2015 și ordonanța (vol.II, f.d.194-195); informația parvenită de la Ministerul Justiției al Republicii Moldova (vol.II, f.d.197); declarația judecătorului Cazacu Aurelia (vol.II, f.d.207); informația de la poliția de frontieră (vol.II, f.d.212-214); procesul-verbal de cercetare a documentelor și ordonanța din 22 mai 2015 (vol.II, f.d.215); proces-verbal de cercetare din 01 iunie 2015 (vol.II, f.d.223); plângerea reprezentantului „Carne Sud”, prin care s-a solicitat inițierea procedurii de executare în privința executorului judecătoresc Zmeu Nicolae (vol.VI, f.d.9-13); ordonanța de anexare la materialele procesului penal din 12 martie 2015 (vol.VI, f.d.58); răspunsul la solicitarea procurorului (vol.VI, f.d.60-65); ordonanța și procesul-verbal de ridicare cu anexele (vol.VI, f.d.66); ordonanța de anexare (vol.VI, f.d.70-72); copia încheierii executorului judecătoresc din 12 ianuarie 2015 (vol.VI, f.d.73-74); procesul-verbal de ridicare din 08 mai 2015 (vol.VI, f.d.92); copia dosarului de executare (vol.VI, f.d.93-142); procesul-verbal de examinare din 10 august 2015 și ordonanța (vol.VI, f.d.143-145); procesul-verbal de auto-sesizare a organului de urmărire penală din 30 septembrie 2015 (vol.VIII, f.d.5-57); ordonanța de ridicare din 16 octombrie 2015 (vol.VIII, f.d.63); procesul-verbal de ridicare din aceeași dată (vol.VIII, f.d.64); ordonanța de recunoaștere drept document și anexare la materialele cauzei penale (vol.VIII, f.d.66); ordonanța privind disjungerea cauzei penale în procedură separată cu copiile actelor anexate din 07 februarie 2017 (vol.IV, f.d.1-41); copia procesului-verbal de ridicare din 13 septembrie 2016 (vol.IV, f.d.88); procesul-verbal de cercetare a documentelor din 27 decembrie 2016 (vol.IV, f.d.89-90);

ordonanța de recunoaștere a documentelor în calitate de mijloc material de probă din 27 decembrie 2016 (vol.IV, f.d.91); procesul-verbal de ridicare din 18 octombrie 2016 (vol.IV, f.d.93-94); cererea comisiei rogatorie din 15 aprilie 2016 cu actele anexate (vol.IV, f.d.96-107); ordonanța de ridicare din 23 decembrie 2016 (vol.IV, f.d.166); procesul-verbal de ridicare din 27 decembrie 2016 (vol.IV, f.d.167-176); proces-verbal de cercetare a documentelor din 02 ianuarie 2017 (vol.IV, f.d.178-179); ordonanța de recunoaștere a documentelor în calitate de mijloc material de probă și anexarea acestora la cauza penală din 02 ianuarie 2017 (vol.IV, f.d.180); procesul-verbal de cercetare sin 30 ianuarie 2017 cu copiile actelor anexate (vol.IV, f.d.203-226); procesul-verbal de ridicare din 31 ianuarie 2017 (vol.V, f.d.96-107); ordonanța din 20 ianuarie 2017 privind recunoașterea în calitate de bănuit pe Văzdăuțan Vladislav (vol.V, f.d.3-41).

În continuare, instanța de apel a menționat că la demersul părții apărării, în ședința instanței de apel, au fost cercetate documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, și anume: contractul de livrare (vol.IX, f.d.209); contractul de arendă a mijlocului de transport nr. 0317 din 03 iulie 2013. (vol.IX, f.d.215); interpelare către Serviciul Fiscal de Stat din 15 aprilie 2019 (vol.X, f.d.52); interpelarea către BC „Fincombank,, din 15 aprilie 2019 (vol.IX, f.d.26); răspunsul de la BC „Fincombank” (vol.IX, f.d.27).

Totodată, instanța de apel a indicat că la cererea părților a fost dispusă audierea reprezentantului părții vătămate SRL „Natural Product”, Pascova Maria și a martorilor Șișcova Svetlana, Lișița Aliona, Tanasî Viorica.

În contextul expus, instanța de apel apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității ei, și toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a conchis că faptele incriminate inculpatului, nu întrunesc elementele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept cu privire la învinuirea înaintată lui Zmeu Nicolae, soluția instanței de judecată fiind una justă și în corespundere cu ansamblul probelor administrate în cauză.

În opinia instanței de apel, prima instanță corect a dispus achitarea lui Zmeu Nicolae de învinuirea înaintată în baza art. 327 alin. (2) lit. c), 328 alin. (1), 328 alin. (1), art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a menționat că există două temeuri conform cărora persoana poate fi recunoscută nevinovată și două procedee prin care se stabilește nevinovăția. În ceea ce privește primul procedeu, recunoașterea sau stabilirea nevinovăției, corespunde nevinovăției reale a inculpatului. Această situație este realizată doar atunci când a fost stabilit cu desăvârșire că fapta nu a existat sau că nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Caracteristica celui de al doilea procedeu este răsfrângerea asupra deciziei cu privire la nevinovăție a

prezumției de nevinovăție, deoarece conform acesteia orice dubiu ce apare pe parcursul examinării cauzei penale este interpretat în favoarea bănuțitului, învinuitului, inculpatului conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

Cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 327 Cod penal, instanța de apel menționând în acest sens despre latura obiectivă, latura subiectivă și subiectul infracțiunii, a indicat că este solidară concluziei primei instanțe potrivit căreia acțiunile executorului judecătoresc Zmeu Nicolae, prin prisma delictului, au fost executate în coroborare cu prevederile Codului de executare și alte acte normative ce reglementează activitatea executorilor judecătorești. Or, dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, stabilește în primul rând, dreptul la un tribunal, care implică și dreptul de a avea acces concret și efectiv la un tribunal în sensul convenției, cauza CtEDO *Golder c.UK*, Hotărârea nr. 4451/70 din 21 februarie 1975.

La caz, instanța de apel a evidențiat că învinuirea înaintată inculpatului Zmeu Nicolae, în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, formulată atât prin rechizitoriu, precum și în ordonanța de punere sub învinuire din 14 martie 2014 și ordonanța de completare a învinuirii din 26 iunie 2015, nu este una concretă, aceasta fiind contrară cerințelor normelor procesuale privind încadrarea juridică corectă ale persoanei învinuite de săvârșirea unei infracțiuni. Mai mult, instanța de apel a precizat că încadrarea juridică a faptei inculpatului, în baza acestei norme, nu corespunde cerințelor legale.

Instanța de apel a mai indicat sub acest aspect că deși inculpatul Zmeu Nicolae, se învinuiește de săvârșirea abuzului de serviciu ce include acțiunile prevăzute la alin. (1) art. 327 Cod penal, cu indicii – *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes material ori în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*, cu agravanta prevăzută la alin. (2) lit. c) – *soldată cu urmări grave*, ale aceleiași norme, acuzarea, potrivit rechizitoriului, în partea dispozitivă, a încadrat acțiunile inculpatului Zmeu Nicolae în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, (în redacția Legii aplicabile pentru perioada reținută de săvârșirea infracțiunii, nr. 985-XV din 18 aprilie 2002) – *abuz de serviciu soldat cu urmări grave*.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia primei instanțe potrivit căreia organul de urmărire penală a administrat probe cu încălcarea flagrantă a normelor procesuale penale, or, poziția acuzării este una arbitrară și declarativă, iar probele prezentate de acuzare, nu pot fi reținute la baza învinuirii, întrucât acestea nu sunt pertinente și concludente în sensul demonstrării unei fapte penale.

Instanța de apel a constatat că acțiunile executorului judecătoresc, au fost efectuate legal, fiind respectate normele în vigoare, ținându-se cont de obiectul procedurii de executare, competența teritorială, precum și calitatea părților, astfel că probele cercetate în acest sens, cele anexate la materialele cauzei, precum și

declarațiile martorilor Cașu Natalia, Gîlcă Petru și Tanasî Viorica, demonstrează că au avut loc careva acțiuni ale executorului judecătoresc Zmeu Nicolae, în legătură cu circumstanțele descrise în rechizitoriu, doar că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal și soluția de achitare pronunțată de prima instanță, pe acest capăt de acuzare, este una corectă.

Instanța de apel a conchis că nu pot fi reținute alegațiile apelantului referitor la faptul că acțiunile inculpatului încadrate în baza art. 328 alin. (1), art. 328 alin. (1) Cod penal, urmau a fi recalificate conform art. 313 Cod contravențional, deoarece prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 27 iunie 2017, a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*”, din alin. (1) al art. 328 Cod penal, cu încetarea procesului contravențional din motiv că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere contravențională prevăzut de art. 30 Cod contravențional.

Cu referire la învinuirea înaintată lui Zmeu Nicolae în baza art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, reținând noțiunea de spălarea banilor prevăzută în art. 3 al Legii nr. 633-XV cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor, instanța de apel a indicat că o condiție obligatorie a laturii obiective o constituie prezența probatoriului care ar demonstra că mijloacele financiare transferate, prin intermediul acțiunilor de executare întreprinse de Zmeu Nicolae, întru executarea ordonanțelor judecătorești, invocate de către partea acuzării ca fiind falsificate, nr. 2p/0-102/13 cu data aplicată 05 noiembrie 2013; nr. 2p/0-67/13 cu data aplicată 16 decembrie 2013 și nr. 2p/0-79/14 cu data aplicată 27 ianuarie 2014, inițial au fost obținute în urma activității infracționale.

A menționat instanța de apel că, pentru probarea infracțiunii de spălarea banilor, este necesară existența probatoriului administrat în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură penală asupra prezenței unei sau mai multor infracțiuni predicat, fiind o condiție sine-qua non.

Referitor la obiectul material al infracțiunii de spălarea banilor, instanța de apel a făcut trimitere și la prevederile deciziei Curții Constituționale de inadmisibilitate nr. 104 din 07 octombrie 2017, în care Curtea a statuat că fiind o infracțiune subsecventă (*delictum subsequens*), spălarea banilor are obiect material sau imaterial bunurile ce derivă din comiterea unei infracțiuni principale/predicat, față de care se aplică modalitățile normative ale faptei prejudiciabile prevăzute la art. 243 Cod penal. Altfel spus, deși are un caracter autonom, spălarea banilor are ca situație-premisă săvârșirea unei alte infracțiuni generatoare de venituri ilicite.

În acest context, instanța de apel a precizat că careva probe directe sau indirecte care ar confirma faptul că banii încasați la cererile creditorilor de la debitori prin ordonanțele judecătorești indicate, constituiau venituri ilicite, nu au fost administrate de către partea acuzării. Mai mult, organul de urmărire penală nu a stabilit cine este autorul sau autorii infracțiunii de spălarea banilor. Or, în lipsa autorului și înțelegerii acestuia cu complicele, conform art. 41 și 42 alin. (5) Cod penal, complicitatea inculpatului Zmeu Nicolae se exclude.

La caz, instanța de apel a rezumat este necesar să se stabilească în baza probelor certe și concludente, că bunurile ce constituie venituri ilicite, în sensul art. 243 Cod penal, provin din săvârșirea infracțiunilor, iar făptuitorul trebuia să știe aceasta, în virtutea unor criterii obiective, inclusiv normative.

Referitor la latura subiectivă a infracțiunii de spălare a banilor, instanța de apel a indicat că acuzarea urma să demonstreze prin probe, vinovăția inculpatului sub forma intenției directe, întrucât subiectul înfăptuiește acțiuni concrete, cunoscând cu certitudine precum că bunurile sunt un rezultat al săvârșirii de infracțiuni, adică de proveniență ilicită.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că din probele administrate la materialele cauzei penale, nu se constată faptul că organul de urmărire penală ar fi înaintat careva comisii rogatorii către autoritățile din țara de proveniență a mijloacelor bănești, proveniența ilicită a sumelor scoase de pe teritoriul țării respective, sau careva date privitor la investigarea scurgerii de capital în perioada de până la data întreprinderii actelor de executare a ordonanțelor judecătorești din învinuire.

Or, la momentul executării ordonanțelor nr. 2p/0-102/13 cu data aplicată 05 noiembrie 2013; nr. 2p/0-67/13 cu data aplicată 16 decembrie 2013 și nr. 2p/0-79/14 cu data aplicată 27 ianuarie 2014, Zmeu Nicolae nu cunoștea și nici nu putea să cunoască despre proveniența mijloacelor financiare încasate de facto de la plătitori. Totodată, această situație confirmă în mod indirect, faptul lipsei unei înțelegeri prelabile între inculpat în calitate de executor judecătoresc și presupusele persoane necunoscute.

Luând în considerație cele enunțate, instanța de apel a conchis că fapta incriminată inculpatului Zmeu Nicolae, nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, precizând că această concluzie este bazată pe lipsa probelor care să confirme că inculpatul Zmeu Nicolae, la executarea ordonanțelor judecătorești nr. 2p/0-102/13 cu data aplicată 05 noiembrie 2013; nr. 2p/0-67/13 cu data aplicată 16 decembrie 2013 și nr. 2p/0-79/14 cu data aplicată 27 ianuarie 2014, cunoștea sau trebuia să cunoască despre proveniența ilegală a banilor, întrucât partea acuzării urma să probeze că inculpatul Zmeu Nicolae cunoștea ori trebuia să știe că bunurile sau drepturile aferente, pe care le convertește, transferă, constituiau venituri ilicite. Probatoriul administrat la materialele cauzei nu demonstrează că bunurile sau drepturile aferente convertite, transferate provin din săvârșirea infracțiunii și că inculpatul Zmeu Nicolae cunoștea despre această împrejurare, or, nu este suficientă simpla constatare că cel de la care bunurile au fost dobândite este urmărit pentru săvârșirea infracțiunii.

Mai mult, motivul infracțiunii se exprimă în interes material, care nu a fost dovedit și probat prin careva probe de către acuzatorul de stat, ultimul limitându-se la prezumții personale precum și ale organului de urmărire penală, nefiind clar sub aspectul infracțiunii principale și venitului ilicit, în învinuirea

înaintată inculpatului Zmeu Nicolae, or, în prezența unui alt scop, fapta nu poate fi calificată în baza art. 243 Cod penal.

În concluzie, instanța de apel a precizat că probele cercetate în acest sens și anexate la materialele cauzei penale, demonstrează că au avut loc careva acțiuni ale executorului judecătoresc Zmeu Nicolae în legătură cu circumstanțele descrise în rechizitoriu, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Referitor la capătul de învinuire înaintat lui Zmeu Nicolae în baza art. 328 alin. (1) Cod penal (*în redacția Legii aplicabile la momentul săvârșirii infracțiunii nr. 985-XV din 18 aprilie 2002*), instanța de apel apreciind argumentele invocate în apel în acest sens, a statuat că sunt nefondate, or, acestea reprezintă concluziile subiective ale apelantului.

În acest sens, instanța de apel a reținut că la 27 martie 2015, cu certitudine executorul judecătoresc Zmeu Nicolae, în cadrul procedurii de executare nr. 103-698/14 a emis încheierea prin care a dispus: *interzicerea IFS Taraclia, să elibereze facturi fiscale sau de expediție debitorului SC „Carne Sud” SRL, IDNO xxxxx, cu sediul xxxxx*. Astfel, inculpatul Zmeu Nicolae se învinuiește în aceea că aplicând măsura în cauză, ca fiind neprevăzută de Codul de executare, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, contrar prevederilor art. 63 Cod de executare, contrar prevederilor art. 115 alin. (1¹) Cod de executare, potrivit cărora sechestrarea bunurilor se efectuează în limitele valorii revendicărilor ce se conțin în documentul executoriu și ale cheltuielilor de executare, anterior fiind aplicate deja măsuri asiguratorii, prin ce a pus în dificultate întreaga activitate de antreprenariat a SC „Carne Sud” SRL, de producere și comercializare a produselor din carne.

Reținând prevederile art. 1 alin. (1), 2, 63 lit. c) Cod de executare, instanța de apel a indicat că această normă nu enumeră care bunuri și obligații pot fi interzise terțelor persoane de a fi transmise sau exercitate față de debitor, ceea ce rezultă că acestea pot fi nelimitate și dacă bunurile sunt în circuitul civil, iar obligațiile licite.

Prin urmare, instanța de apel a precizat că acțiunile inculpatului în calitate de executor judecătoresc au fost legale și necesare întru executarea documentului executoriu, chiar dacă anterior au fost aplicate și alte măsuri asiguratorii. Or, necesitatea aplicării măsurii asiguratorie în cauză, inculpatul Zmeu Nicolae a explicat-o prin acțiunile debitorului care prin diferite modalități se eschiva de la achitarea datoriilor. În mod special, achitățile financiare se efectuau prin întreprinderile afiliate, însă debitorul contrar interdicțiilor, a deschis un nou cont bancar cu rulaje financiare. (vol.X, f.d.50-51).

Declarațiile inculpatului Zmeu Nicolae se confirmă prin răspunsul oferit de SA „FinComBank” la interpelarea acestuia din 24 aprilie 2019, prin care se confirmă că SC „Carne-Sud” SRL la 16 ianuarie 2015, a deschis conturi bancare, unde în perioada 17 ianuarie 2015 – 24 aprilie 2015, a avut rulaje financiare în sumă de

347 551,98 lei debit și 3 831 420,07 lei; 25 964,94 euro debit și credit, din care motiv instanța de apel a conchis că alegațiile apelantului, precum că astfel prin acțiunile sale inculpatul a pus în dificultate întreaga activitate de antreprenoriat a SC „Carne-Sud” SRL, sunt lipsite de suport factologic. Corespunzător și declarațiile reprezentantului părții vătămate Pascova Maria, referitor la faptul că prin acțiunile sale executorul judecătoresc a pus în dificultate economică întreprinderea debitoare, instanța a apreciat că acestea nu pot fi reținute ca fiind veridice, întrucât au un caracter declarativ.

Instanța de apel a precizat că probatoriul administrat de către partea acuzării, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate Pascova Maria, martorului Lișița Aliona, copiile autentice ale procedurii de executare nr. 1-3-698/2014 (f.d.9-57 vol.VIII), confirmă doar faptul că au avut loc aceste acțiuni ale inculpatului Zmeu Nicolae, însă nu demonstrează că fapta întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Referitor la al doilea capăt de învinuire înaintat lui Zmeu Nicolae, în baza art. 328 alin. (1) Cod penal (*în redacția Legii în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, nr. 985-XV din 18 aprilie 2002*), instanța de apel a stabilit că cercetând nemijlocit probele prezentate de părți, inclusiv documentele și procesele-verbale ale unor acțiuni de urmărire penală, propuse de partea acuzării și partea apărării pe acest capăt de acuzare, prima instanță corect a conchis că învinuirea inculpatului Zmeu Nicolae nu și-a găsit confirmare, respectiv just a pronunțat sentința de achitare și pe acest capăt de acuzare, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, menționând despre latura obiectivă, obiectul juridic special, obiectul material și latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 238 alin. (1) Cod penal, instanța a indicat că potrivit hotărârii Curții Constituționale nr. 22 din 27 iunie 2017, textul „(...)intereselor publice sau(...)” din alin. (1) art. 328, a fost declarat neconstituțional, or, referitor la cauzarea daunelor în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, prin depășirea atribuțiilor de serviciu, incriminate inculpatului Zmeu Nicolae, nu au fost administrate probe pertinente și concludente care să demonstreze quantumul prejudiciului cauzat în acest sens.

În continuare instanța de apel a apreciat critic relevanța și concludența certificatului nr. 38 din 18 iulie 2018 (vol.VIII, f.d.239) cu privire la quantumul prejudiciului material, prezentat de către reprezentantul părții vătămate, întrucât acesta include perioada în care întreprinderea a închiriat un mijloc de transport de la 11 februarie 2015 până la 13 mai 2018, în temeiul contractului de chirie a autovehiculului nr. 03/7 din 03 iulie 2018, valabil până la data de 31 decembrie 2013, iar potrivit acordului adițional nr. 1 la contractul de chirie a autovehiculului nr. 03/7 din 03 iulie 2013, contractul intră în vigoare în ziua semnării de către ambele părți și este valabil până la 31 decembrie 2015.

În concluzie, fiind solidară cu poziția primei instanțe, instanța de apel a reiterat faptul că probele administrate dovedesc cu certitudine că inculpatul nu a depășit atribuțiile acordate prin lege, care să cauzeze daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, componentă a laturii obiective. Or, în acest context, în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă, precum și latura subiectivă, nefiind stabilită vinovăția lui Zmeu Nicolae în săvârșirea faptei prejudiciabile.

Reținând și prevederile art. 9 Cod de executare, instanța de apel a indicat că potrivit declarațiilor inculpatului și reprezentantului părții vătămate Pascova Maria, rezultă că acțiunile executorului judecătoresc care sunt cercetate penal în speță, au fost contestate la Judecătoria Cimișlia, unde în urma tranzacției de împăcare, litigiul a fost încetat.

Luând în considerație că vinovăția inculpatului nu a fost demonstrată prin probe pertinente și concludente, că în acțiunile lui Zmeu Nicolae lipsește latura obiectivă a infracțiunii, că sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, iar dubiile în probarea învinuirii se interpretează în favoarea inculpatului (*principiul in dubio pro reo*), instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia primei instanțe, potrivit căreia Zmeu Nicolae, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, urmează să fie achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Or, nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, dacă persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, dacă lipsește latura obiectivă, latura subiectivă sau legătura causală dintre acestea.

În final instanța de apel a reiterat că din materialele cauzei se constată cu certitudine că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice, care în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, ar demonstra cu certitudine că acțiunile inculpatului Zmeu Nicolae, întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

5. Procurorul declară recurs împotriva deciziei instanței de apel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În argumentarea prezentului recurs, de către partea acuzării pe lângă indicarea temeiurilor cu conținut identic ca și în cererea de apel din 29 iunie 2020 depusă de procurorul în procuratura Anticorupție, Oficiul Sud, Ciuleacu Anatolie, împotriva sentinței, se invocă următoarele aspecte:

- instanța de apel nu a analizat probele prezentate de către acuzare, nu le-a apreciat conform art. 101 Cod de procedură penală, fiecare separat și toate probele în coroborare;

- instanța de apel nu s-a expus asupra unor argumente ce au fost invocate în cererea de apel;

- cu referire la concluzia instanței de apel potrivit căreia nu a fost demonstrată prezența infracțiunii predicat, prevăzută de art. 42, 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, a menționat că potrivit Convenției din 08 noiembrie 1990 privind spălarea banilor, depistarea, sechestrarea și confiscarea veniturilor provenite din activitatea infracțională, infracțiunea anterioară este denumită „infracțiunea principală”, iar situația-premisă în cazul infracțiunii prevăzute de art. 243 alin. (1) Cod penal, constă în existența unei infracțiuni anterioare (principale) care constituie sursa bunurilor ce urmează a fi „spălate” în procesul de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 243 alin. (1) Cod penal;

- deși instanța de apel a conchis că la materialele cauzei nu au fost administrate de către partea acuzării careva probe directe sau indirecte care să confirme faptul că banii încasați la cererile creditorilor de la debitori, prin ordonanțele judecătorești indicate, constituiau venituri ilicite, totuși aceasta a ignorat faptul că în cadrul ședinței de judecată, s-a stabilit cu certitudine că obiectul infracțiunii incriminate inculpatului, îl reprezintă mijloacele financiare provenite din activitățile ilicite, ca urmare a folosirii și prezentării unor documente false de către persoane nerezidente ale Republicii Moldova;

- două proceduri civile cu numărul care figura în documentele emise de executorul judecătoresc Zmeu Nicolae, au avut ca obiect al examinării alte litigii civile, astfel că Judecătoria Vulcănești a dispus respingerea cererii reprezentantului creditorului și sub nici o formă admiterea acesteia, însă inculpatul a dispus intentarea procedurii de executare în baza unei ordonanțe cu același număr doar că având un dispozitiv contrar, fapt ce atestă că ordonanțele judecătorești care au fost prezentate de reprezentanții creditorului și care au servit ca temei de a intenta proceduri de executare, au fost falsificate, anume în scopul de a tăinui originea ilicită a bunurilor;

Cu privire la capătul de învinuire înaintat lui Zmeu Nicolae în baza art. 328 alin. (1) Cod penal și art. 328 alin. (1) Cod penal, consideră că:

- instanța de apel unilateral și subiectiv a apreciat probele cercetate, iar în acest sens face referire la declarațiile reprezentantului părții vătămate Pascova Maria și martorului Șișcova Svetlana;

- consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel potrivit căreia, a reținut prevederile art. 63 lit. c) Cod de executare, și a indicat că această normă nu enumeră care bunuri și obligații pot fi interzise terțelor persoane de a fi transmise sau exercitate față de debitor, fapt ce atestă că acestea pot fi nelimitate și dacă bunurile sunt în circuitul civil, iar obligațiile licite. Or, la caz, Inspectoratul Fiscal de Stat Taraclia, este organ de stat, și nu oarecare persoană, după cum prevede art. 63 lit. c) Cod de executare, astfel că acțiunile executorului judecătoresc au depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, din care motiv activitatea întreprinderii a fost perturbată.

6. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din considerentele ce succed.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Reieșind din temeiurile de drept ale recursului declarat, se reține că procurorul invocă incidența cazului de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Din conținutul recursului ordinar declarat se atestă că procurorul critică soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece contravine circumstanțelor cauzei și probelor administrate în prezenta speță, și nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală.

Efectuând o analiză textuală a părții motivante a deciziei instanței de apel se deduce, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și corect motivate asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelant, în raport cu motivele invocate și circumstanțele cauzei.

Deci, în speță, este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor existente, având în vedere, că lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

Colegiul penal lărgit evidențiază într-un prim aspect faptul, că principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecării, în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu. Prin urmare, atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație în acest sens, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat.

Iar pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriul administrat în cauză urmează a fi apreciat pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

Așadar, instanța de recurs ține să menționeze, că potrivit rechizitoriului Zmeu Nicolae a fost învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal: *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în interes material ori în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, soldată cu urmări grave;*

- art. 328 alin. (1) Cod penal: *săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice;*

- art. 328 alin. (1) Cod penal: *săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.*

- art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) Cod penal: *complicitate la transferul bunurilor de către o persoană care știe ori trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite, în scopul de a tăinui sau de a deghiza originea ilicită a bunurilor sau de a ajuta orice persoană, implicată în comiterea infracțiunii principale, de a se sustrage de la consecințele juridice ale acestor acțiuni; tăinuirea sau deghizarea naturii, originii, amplasării, dispunerii, transiterii, deplasării proprietății reale a bunurilor ori a drepturilor aferente de către o persoană care știe sau trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite; dobândirea, deținerea sau utilizarea bunurilor de către o persoană care știe ori trebuia să știe, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari, săvârșite de două sau mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu, săvârșite de un grup criminal organizat;*

Prin sentința primei instanțe, Zmeu Nicolae a fost achitat de învinuirile înaintate în baza art. 327 alin. (2) lit. c), 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b), 328 alin. (1), 328 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Soluția primei instanțe a fost menținută de către instanța de apel.

Colegiul penal lărgit menționează că conform prevederilor art. 394 alin. (3) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă:

1) indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată;

2) descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din sinteza concluziilor formulate de către instanțele de fond în hotărârile adoptate, Colegiul observă o inadvertență în stabilirea temeiului de achitare lui Zmeu Nicolai, fiind constatate în sentință și decizie concluzii cu temeiuri de achitare diferite de către prima instanță, acceptate și însușite de către instanța de apel, având următoarele formulări: "... **Se constată inexistența infracțiunii imputate...**", "... **învinuirea formulată lui Zmeu Nicolai nu se confirmă**", reprezentând în sine temei de achitare prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, adică, *nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*"; "... **acțiunile ulterioare ale persoanelor terțe cum se menționează în actele procesuale ale organului de urmărire penală, nu pot fi imputate executorului judecătoresc Zmeu Nicolai, fiind îndeplinite de către subiecții terți independent de voința executorului judecătoresc...**", "... **cele imputate, ... sunt păreri ale acuzatorului de stat, dar nu rezultă din circumstanțele faptei prevăzute de componența de infracțiune imputată inculpatului**", "... **acțiunile executorului judecătoresc au fost efectuate legal, ...**", reprezentând în sine temei de achitare prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, adică, *fapta nu a fost săvârșită de inculpat* și în final a ajuns la concluzia de pronunțare a sentinței de achitare pe temeiul de achitare prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, adică, *„fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”*.

Astfel, instanța de recurs atestă că, menționarea concomitentă a 3 temeiuri de achitare care se exclud una pe alta, în aceeași hotărâre judecătorească este o eroare de procedură, fapt ce în viziunea Colegiului, semnalează prezența temeiului pentru recurs „*motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii*”, care este prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Alt aspect ce necesită a fi nominalizat la analiza hotărârilor contestate, este faptul că nu a coroborat învinuirile formulate inculpatului Zmeu Nicolai în rechizitoriu, în raport cu încadrarea juridică a acțiunilor acestuia la normele de

drept prevăzute la art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal; art. 328 alin. (1) Cod penal precum și art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) Cod penal și dacă circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, prin analiza tuturor acțiunilor concrete imputate inculpatului, **în consecutivitatea expusă actul de învinuire**, se raportează în tocmai la normele de drept încadrate și imputate lui Zmeu Nicolai (art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal; art. 328 alin. (1) Cod penal precum și art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) Cod penal), stipulările căror le-ar fi ignorat inculpatul în depășirea limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin aceste legi.

În acest sens Colegiul penal lărgit menționează că prevederile art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal; art. 328 alin. (1) Cod penal reprezintă norme de blanchetă, iar infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) Cod penal este condiționată de existența, stabilită printr-o hotărâre irevocabilă, a unei alte infracțiuni, astfel, atât prima instanță cât și instanța de apel au omis să verifice dacă pretensele acțiuni sau inacțiuni prejudiciabile stabilite în rechizitoriu ca fiind săvârșite de către Zmeu Nicolai înglobează în sine încadrarea perfectă a limitelor componentei infracțiunilor imputate acestuia, și anume: *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în interes material ori în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, soldată cu urmări grave; săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice; săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice și respectiv complicitate la transferul bunurilor de către o persoană care știe ori trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite, în scopul de a tăinui sau de a deghiza originea ilicită a bunurilor sau de a ajuta orice persoană, implicată în comiterea infracțiunii principale, de a se sustrage de la consecințele juridice ale acestor acțiuni; tănuirea sau deghizarea naturii, originii, amplasării, dispunerii, transiterii, deplasării proprietății reale a bunurilor ori a drepturilor aferente de către o persoană care știe sau trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite; dobândirea, deținerea sau utilizarea bunurilor de către o persoană care știe ori trebuia să știe, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari, săvârșite de două sau mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu, săvârșite de un grup criminal organizat.*

Mai mult că prima instanță a constata că, “...Documentele acțiunilor de executare de către executorul judecătoresc, demonstrează și confirmă existența de fapt și natura acestora, or, faptul că ordonanța judecătorească era sau nu autentică, nu putea fi apreciată de către executorul judecătoresc ...”, iar instanța de apel a concluzionat că, “acuzatiile aduse lui Zmeu Nicolai nu sunt justificate”.

Ca urmare instanțele de fond s-au limitat a se expune succint doar la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate lui Zmeu Nicolai prevăzute la art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal; art. 328 alin. (1) Cod penal precum și art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, nu și dacă formularea învinuirii se încadrează juridic complet faptele reținute, care ar fi prezente în acțiunile inculpatului.

La fel, instanța nu a reacționat la poziția acuzării referitoare la argumentele din apel cu referire la reîncadrarea acțiunilor inculpatului din prevederile art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, în baza art. 312 Cod contravențional, din motiv că fapta inculpatului constituie contravenție, alegații ce fac referire la prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 33 din 07 decembrie 2017, prin care a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*” din alin. (1) al art. 327 Cod penal, precum și prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 24 din 17 octombrie 2019, prin care a fost declarat neconstituțional textul „*soldată cu urmări grave*” din art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel urma să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate lui Zmeu Nicolai în raport cu încadrarea la normele de drept prevăzute de art. 327 alin. (2), lit. c), 328 alin. (1) și art. 243 alin. (3), lit. a), b) Cod penal, și nu doar să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării acestora și să-și argumenteze corespunzător concluziile trasate pe marginea alegațiilor expuse de părți.

Or, omisiunea instanțelor ce judecă fondul de a face *o analiză minuțioasă a învinuirii* și de a se expune argumentat asupra *încadrării sau neîncadrării acesteia la normele penale conform actului de învinuire*, precum și *motivarea soluției de achitare concomitent prin prisma a 3 temeuri de achitare* este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor urmând a fi înlăturată de instanța de apel, prin rejudecarea cauzei.

Colegiul penal lărgit menționează, că potrivit prevederilor legislației procesuale și practicii judiciare, hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

Colegiul penal lărgit amintește, că în cauza Suominen împotriva Finlandei din 01 iulie 2003, § 37, Înalta Curte a remarcat, că „... *rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției* (a se vedea și cauza Hirvisaari c. Finlandei, nr. 49684/99, § 30, 27 septembrie 2001).

Rezumând cele menționate, Colegiul penal constată că existența erorii de drept reținută, ceea ce inevitabil duce la casarea deciziei instanței, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă și prevederilor art. 417-418 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit subliniază că instanța de apel la rejudecarea cauzei urmează să țină cont de prevederile art. 436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și să dea o apreciere probelor prezentate de procuror în conformitate cu prevederile legale și să pronunțe o soluție temeinică, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 30 martie 2021, în cauza penală în privința lui **Zmeu Nicolae xxxxx** și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **06 iunie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

Boico Victor